

ΑΙ ΚΛΑΙΟΥΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ.

(παράφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΠΕΤΡΟΣ.

ΜΑΡΙΑ, σύζυγος τοῦ Γεωργίου.

ΕΛΕΝΗ, σύζυγος τοῦ Πέτρου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Υπηρέτης.

‘Η Σκηνὴ παριστᾶ αἴθουσαν Ἀθηναϊκοῦ Ξενοδοχείου·
ἀριστερόθεν καὶ δεξιόθεν διάφορα δωμάτια, ὡν αἱ θύραι
φέρουσιν ἀριθμούς. Λεξιόθεν μὲν κατοικεῖ ὁ Γεώργιος,
ἀριστερόθεν δὲ ὁ Πέτρος. Θύρα ἀνοικτῇ εἰς τὰ κάτω τῆς
Σκηνῆς. Εἰς τὴν μέσην τοῦ δωματίου διάφορα ἔπιπλα οἷον
ἀνακλιντήρια, τράπεζαι, δίφροι (σκαμνά). Ἐπὶ τραπέζης
φύρδην μίγδην κεῖνται βιβλία καὶ ἐφημερίδες. Λεξιόθεν
παράθυρον, δι’ οὗ φαίνεται ἡ Ἀκρόπολις.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΠΕΤΡΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΜΑΡΙΑ καὶ ΕΛΕΝΗ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τὸ διαβολεμένο τὸ χαρτί! ᾔχ! ᾔχ! ὅταν ἡ τύχη σε κατατρέχῃ, τοῦ κάκου ἔχεις πνεῦμα· τοῦ κάκου . . . . Δέν μ' ἀπέμεινε λεπτόν! . . . καὶ ὅλα τὰ ὄδοιπορικά μας τὰ ἔχει ἡ γυναικά μου, καὶ δέν γνωρίζω κανένα ἀπὸ τὸν ὄποιον νὰ δανεισθῶ . . . (ἀναστενάζει). 'Ο Διάβολος νά με πάρῃ, διν
ξαναπαίξω . . .

ΜΑΡΙΑ (εἰσερχομένη).

Πάλιν μὲ τὰ χαρτιά . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

* Απατᾶσαι ψυχή μου . . .

ΜΑΡΙΑ (κάθηται).

Καὶ εἶπέ μοι, Γεώργιε, πόσα ἔχασες πάλιν; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δέν ἔχασα . . . .

ΜΑΡΙΑ.

* Α! Πόσα ἔκέρδισες λοιπόν; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Πόσα;

ΜΑΡΙΑ.

Nai . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (μετά δισταγμοῦ).

Δέν ενίσυμοῦμαι . . .

ΜΑΡΙΑ.

Δέν ενίσυμεῖσαι; ἀδιάφορον . . .

Ἄλλ' εν τούτοις ὄμολογεῖς ὅτι ἐπαιξες . . . (μετά βραχεῖαν διακόπην). Δός μοι εἶκοσι δραχμὰς, διὰ νὰ μὴν ἄλλαξιω τὰς χρυσᾶς λίρας . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (διακόπτων τὴν Μαρίαν).

Λίρας καὶ ἔγῳ ἔχω . . .

ΜΑΡΙΑ.

Ἄ! . . . Επαίζετε λοιπὸν Λίρας . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (στενοχωρημένος).

"Οχι δά! μόλις δέκα λεπτά.

ΜΑΡΙΑ.

Λοιπὸν πῶς ἔχεις Λίρας; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τὰς ἄλλαξι κατόπιν . . .

ΜΑΡΙΑ

(προσποιειουμένη ὅτι κάτι ζητεῖ εἰς τὴν τσέπην τῆς ἐσθῆτός της).

Ίδε σύμπτωσις! Ὁφησα τὸ πουγγί μου εἰς τὸ ἄλλο φόρεμά μου . . . Δέν ἔχω λεπτόν! . . . Θ' ἀναγκαστήῶ ν' ἀνοίξω τὸ κιβώτιόν μου . . . Δάνεισέ με, καλέ, δύο λίρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δύο λίρας; Τί τὰς θέλεις;

ΜΑΡΙΑ.

Περιμένω τὴν βάπτραν μου . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Εἶναι ὡραία ἡ βάπτρα σου;

ΜΑΡΙΑ.

Δὲν πρόκειται περὶ τῆς ὡραιότητός της . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (πλησιάσας πρὸς τὴν θύραν).

Ίδοὺ κάποιος ἔρχεται . . .

ΠΕΤΡΟΣ

(εἰσερχόμενος συγαντάται μετὰ τοῦ Γεωργ. πλησιάσαντος πρὸς τὴν θύραν μετ' ἐκπλήξεως).

Γεώργιε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Πέτρε! . . Σὺ (μετ' ἐμφάσεως) εἰς τὰς κλεινὰς Ἀσήνας . .
Πῶς; . . . . Ποῖ; . . . . Πόνεν; . . . (μετ' εὐστροφίας)
Ἐνθυμεῖσαι τὸν μακαρίτην Γεννάδιον;

(‘Ο Πέτρος ίδων τὴν Μαρίαν τὴν χαιρετᾶ.) Ἡ Α! . . Ναι! .
Σὲ παρουσιάζω τὴν γυναικά μου . . Γυναικα, σὲ παρουσιάζω
τὸν καλὸν φίλον μου καὶ συμμανῆτην μου Πέτρον Καλόγνω-
μον . . . ἄριστον ἐλληνιστήν, ἄριστον μανηματικόν . .

ΠΕΤΡΟΣ.

(Χαμογελῶν διακόπτει τὸν Γεώργιον.) Καὶ ἄριστον σύ-
ζυγον . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (μετὰ χαρᾶς).

Ἡ Α! καὶ σὺ τὴν ἐπανίες! .

ΜΑΡΙΑ.

Εἶναι εὐγενέστατος Κύριε . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἄλλ' ίδου καὶ ἡ γυναικά μου!

ΜΑΡΙΑ (μετ' ἐκπλήξεως).

Ἡ Ἐλένη!

ΕΛΕΝΗ (ἔξερχομένη ἀπὸ τὰ δωμάτια τῆς).

Μαρία! . . . Ποῦ εὗρενης ἔδω;

(Ἡ Μαρία καὶ ἡ Ἐλένη ἀσπάζονται ἀλλγλας.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (πρὸς τὸν Πέτρον).

Φαίνεται ὅτι αἱ γυναικές μας γνωρίζονται.

ΠΕΤΡΟΣ.

Οὕτω φαίνεται.

ΜΑΡΙΑ.

Ἄκοῦς ἔκει! ἔὰν γνωρίζω τὴν Ἐλένη! Εἴμενα φίλαι,
ἀδελφαί . . . συμμανήτριαι εἰς τὴν Ἐταιρίαν . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἐπομένως οὐκέτε πολλὰ νὰ εἰπῆτε . . . . ἐπίσης καὶ
ἡμεῖς οἱ σεβαστοὶ σας σύζυγοι ἔχομεν πολλὰ νὰ εἰπῶμεν . .
Ἐπομένως . . . . Ἐπομένως . . . (διὰ χειρονομίας δεικνύει
εἰς τὴν Μαρίαν τὸ δωμάτιόν της). — Ἡ Μαρία ἀποχαιρετᾷ
τον Πέτρον καὶ ἀποσύρεται μετὰ τῆς Ἐλένης, ἥτις, ἀφοῦ
ἔχαιρέτησε τὸν Γεώργιον, μειδιᾶ ἐμβλέπουσα τὸν Πέτρον.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Εἶπέ μοι τώρα πῶς συνέβη . . . τὸ κατ' ἐμὲ μετενόησα . . . δηλαδὴ πλέω πλησίστιον πρὸς τὴν μεταμέλειαν . . . Ἡ γυναικός μου ἦτο χήρα . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Χήρα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ναι, χήρα. Μία χήρα ἦτον ἀνέκαθεν τὸ Ἰδανικον ἔνδαλμά μου . . . Μία νεᾶνις ἔχει πάντοτε πολλὰς ἀπαιτήσεις· εἶναι ἀπρακτος τοῦ βίου· δὲν γνωρίζει τὰ δελεάσματα αὐτοῦ . . . Ἐνῷ μία χήρα . . . μία χήρα γνωρίζει τὴν ἀξίαν τῶν θετικῶν πραγμάτων . . . Ἐὰν ὑπῆρξε δυστυχὴς μετὰ τοῦ πρώτου συζύγου, εἶναι προδιατεθειμένη ὑπὲρ τοῦ δευτέρου . . . Ἐὰν τανάπαλιν ὑπῆρξεν εὔτυχὴς μετὰ τοῦ πρώτου, ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀπολεσθέντος συζύγου . . . καὶ ἐπομένως εἶναι τὰ μέγιστα εὑδαινεῖτος ν' ἀγαπήσῃ τὸν δεύτερον σύζυγόν της. Καὶ . . . Γελάξ . . . δὲν ἔξηγοῦμαι ἵσως καλῶς . . . Τώρα θέλω προσπανήσῃ νὰ γίνω σαφέστερος.

ΠΕΤΡΟΣ (γελᾷ).

Ἄρκει . . . ἄρκει . . . Λοιπὸν εἶσαι εὔτυχὴς μετὰ τῆς συζύγου σου . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Διατί μ' ἔρωτάς;

ΠΕΤΡΟΣ.

Διατί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Βέβαια! . . . Εύτυχέστατος ήταν ήμην, εάν δὲν ήτο τόσου φιλάργυρος . . . (ἀναστενάζει).

ΠΕΤΡΟΣ.

Άλλο πώς . . . Δέν εἶναι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Πώς! . . . πώς . . . εἰπέ μοι ἡ γυναικά σου δέν φυλάττει αὐτή τὰ χρήματα; . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Τὰ χρήματα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ναι . . . τὰ χρήματα . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Καὶ πάλιν δέν σ' εἶναι . . . Άδελφέ . . . Δέν εἶχω ἀνάγκην ταμίου . . . φίλε μου . . . "Οταν ἡ γυναικά μού με ζητήγῃ χρήματα, τῇ δίδω ὅσα θέλει . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Εἰς ἐμὲ ὅμως συμβαίνει τὸ πάντῃ ἀντίθετον . . . Αὐτὴν εἶχει τὸ ταμεῖον . . . Άυτὴν εἰσπράττει, ἐξοδεύει . . . Μοὶ δίδει τριακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα διὰ καπνὸν καὶ τοιαῦτα . . . Καὶ εἶναι ποτε τῆς ζητήσω δέκα λεπτὰ περιπλέον, μοὶ ἀπαντᾷ ὅτι δέν εἶχει πίστωσιν . . . Άλλὰ τὰ πάντα εἶναι συνήθεια . . . "Ενιος δευτέρα φύσις· ἀδιαφορῶ . . . Μάλιστα εἶμαι ὑπερευχαριστημένος, εἴπειδη εἶμαι ἀφρογνής· σὲ συμβουλεύω νὰ μι-

μηδῆς τὸ παράδειγμά μου . . . Παράδος τὸ ταμεῖον εἰς τὴν γυναικά σου . . . Αἱ γυναικες εἶναι φύσει ἄγρυπνοι φύλακες ἐκυπετῶν . . . (γελᾷ γέλωτα οἰηματίου) Κατόπιν . . . Ναι! . . Τί ἔλεγον . . ᾧ . . . ναι, ἔλεγον λοιπὸν ὅτι ἔὰν δὲν εἶχον κάμει τὴν ἀνοησίαν νὰ υμφευστῶ . . . (‘Ο Πέτρος γελᾷ) ὅχι δά . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἐννόησα· τὸ κατ' ἐμέ, δὲν μετανοῶ ποσῶς διὰ τὴν ἐκλογήν μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Αλλὰ δὲν ἔχεις τὸν διάβολόν σου . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Τὸν διάβολόν μου; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

(Σιγαλῆ τῇ φωνῇ) Ναι! . . . Δέν παίζεις . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Α! . . Σὰ τὸ περίεργος σύμπτωσις! . . . Μήπως εἶσαι σὺ ὅστις ἔχασες σήμερον εἰς τὴν Δέσχην χιλίας δραχμάς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

(Σείει τὴν κεφαλήν) Ναι! . . .

ΠΕΤΡΟΣ (γελῶν).

Ισως λοιπὸν μονομαχήσω ἐξ αἰτίας σου . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ἀνοίγων τοὺς ὄφελμούς).

Πῶς; . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Ιδοὺ πῶς . . Εὑρισκόμην πρὸ τῆς εἰς τὸ καφενεῖον τῆς ‘Ωραίας Ἐλλάδος, ὅπου τὴν οὐσίαν τῶν Αγγλον θεάμενον

πλησίον μου καὶ λέγοντα πρὸς Γάλλον ἀξιωματικον, ὅτι παίξας πρὸ ὄλιγου εἰς τὴν Λέσχην μετὰ "Ελληνος ἐκέρδισε χιλίας δραχμάς· ἀλλ' ὅτι δὲν θέλει βεβαίως ποτὲ τὰς λάβει, ἐπειδὴ οἱ Γραικοὶ εἶναι Γραικοί . . . . Γνωρίζεις τὶς ὑπαινίττονται οἱ Φράγκοι μὲ τὴν λέξιν Γραικ . . . ." Εστρεψα ἀμέσως πρὸς τὸν αὐτόν οὐδὲν "Αγγλον, καὶ ἐγχειρίσας αὐτῷ σημείωσιν τοῦ ὄνοματός μου καὶ τῆς δικαιονής μου, τῷ ἐστρεψα τὰ γῶτα μὲ περιφρόνησιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (μὲ απορίαν).

Καὶ ἔχεις σκοπὸν νὰ τοῦ πληρώσῃς τὰς χιλίας δραχμάς; .

ΠΕΤΡΟΣ (χαμογελῶν).

Εἶν' οὗτος τρόπος προκλήσεως εἰς μονομαχίαν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Καὶ τί . . . ἔγεινες μονομάχος σύ; . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

"Οταν ἡ τιμὴ τὸ ἀπαιτῇ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

"Η τιμὴ; Τὶ σχέσιν ἔχει ἡ τιμὴ μετὰ τῆς μονομαχίας . . . Υπόστες ὅτι μονομαχεῖς μετὰ τοῦ ἀγορῆτου συντρόφου μου. (Ἐπειδὴ, εἰς δὲν ἦτον ἀγόρητος, δὲν θὰ ἐκέρδιζεν, ὅτε δὲν ἤμην εἰς κατάστασιν νὰ τὸν πληρώσω). Λοιπὸν ὑπόστες ὅτι μονομαχεῖτε. Εἰς τὸν πληγώσῃς, εἰς μάλιστα τὸν φονεύσῃς, θέλεις μὲ τοῦτο ἀποπλύνει τὸν προστριβόμενον μᾶλιστα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σύνομα; . . . ἀλλ' εἰς ἀπ' ἐναντίας σὲ πληγώσῃ ἡ σὲ φονεύσῃ αὐτός; τότε . . . . γνωρίζεις τὴν χυδαίαν παροιμίαν . . . . Δέν τὴν λέγω ἐπειδὴ εἶναι παροιμία δύσηχος εἰς ὑπάγδρους . . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Λοιπὸν σὺ δὲν ἔπειλες μονομαχήσει, ἐὰν εὑρίσκεσθαι εἰς ἀνάγκην νὰ μονομαχήσῃς; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Πρῶτον δὲν θὰ εὑρεῖς ποτέ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην.

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἐὰν ὑβρίσῃ τις τὴν πατρίδα σου . . . τὴν γυναικό σου . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τὸν ἔυλοφορτόνω, καὶ τελειόνει ἥ ὑπὸθεσις . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἄλλ' ἐν τούτοις θὰ τὸν πληρώσῃς; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τὸν Ἀγγλον;

ΠΕΤΡΟΣ (μὲν θυμόν).

Τὸν Διάβολον . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Εἶπες νὰ ἔποι Διάβολος . . . Θά μοι ἔδιδε προνεσμίαν . . . ἀλλὰ τὸν Ἀγγλον ἀπὸ ποῖα θὰ τὸν πληρώσω . . . νά χῃ τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ . . . Ἰδὲ τὸν ἀνόητον νὰ κερδίσῃ! . . .

ΠΕΤΡΟΣ

(σύρει ἐκ τοῦ κόλπου του χαρτοφυλάκιον ἐξ οὗ λαμβάνει χαρτονομίσματα).

Δάρες χιλίας δραχμὰς, καὶ σπεῦσον νὰ τὸν πληρώσῃς.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Οἱ αὐτοὶ ΜΑΡΙΑ καὶ ΕΛΕΝΗ.

ΜΑΡΙΑ.

Γεώργιε νὰ σὲ εἰπῶ . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μὲ συγχωρεῖς . . ."Εχω κατεπείγουσαν ὑπόντεσιν (κατ' ἴδιαν)
"Ἄς φύγω πρὸν με ζητήσῃ δραχμάς . . .

ΜΑΡΙΑ.

Γεώργιε!

ΠΕΤΡΟΣ.

Κατεπείγει, Κυρία . . . ἀφήσατέ του.

ΜΑΡΙΑ.

Τὶ τρέχει; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ἀναχωρῶν).

Πρόκειται . . . Πρόκειται περὶ πολιτικῆς ὑπονήσεως.

ΜΑΡΙΑ (γελῶσα).

"Εστω . . . (πρὸς τὴν Ἐλένην) Πηγαίνω ν' ἀνταμώσω τὴν
ράπτραν μου . . ."Ερχομαι κατόπιν.

ΣΚΗΝΗ Δ' .

ΠΕΤΡΟΣ καὶ ΕΛΕΝΗ.

ΕΛΕΝΗ.

Πέτρε, παρετήρησες τοὺς ὥραίους ἀδάμαντας τῶν βρα-
χιολίων τῆς Μαρίας; . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Δὲν παρατηρῶ εἰμὴ τοὺς ἀδάμαντας τῶν ὄφεων σου.

ΕΛΕΝΗ.

Ἡ Μαρία μοὶ εἶπεν ὅτι τὰ ἡγόρασεν εἰς τὸν πλησίον χρυσοχόον . . . πόσον νὰ τίμην εὐτυχὴς, ἂν εἶχον τοιαῦτα βραχιόλια καὶ ἐγώ . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Τί τὰ θέλεις; . . .

ΕΛΕΝΗ.

Διὰ νὰ σ' ἀρέσω . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Καλή μου . . . δὲν ἔνθυμεῖσαι πῶς θῆσουν ἐνδεδυμένη ὅτε κατὰ πρῶτον σὲ εἶδον; . . . Ἐφόρεις λευκὸν φόρεμα, ὄλιγων δραχμῶν φόρεμα . . . . Ἡ ξανθὴ κόμη σου δὲν εἶχεν ἄλλον στολισμόν, καὶ τοῦτον περιττόν, εἰμὴ ἐν ρόδον . . . Μὲ τίρεσες οὕτως . . . Σ' ἀγαπῶ . . . Μ' ἀγαπᾶς . . . Μ' ἀγαπᾶς ἀληθεία; . . . η μήπως ἔχω τίδη ἀνάγκην νὰ σὲ προσφέρω ἀδάμαντας διὰ νὰ σὲ τίδω εὐτυχῆ; . .

ΕΛΕΝΗ.

"Οχι! ὅχι! ἀστεῖόμην . . . τί τοὺς θέλω τοὺς ἀδάμαντας!

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἄλλ' ίδού ἡ φίλη σου . . . Σ' ἀφίνω μαζή της πηγαίνω εἰς τὸ ταχυδρομεῖον κ' ἔρχομαι . . . ἐτοιμάσου νὰ ἔξελθωμεν εἰς περίπατον.

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΕΛΕΝΗ καὶ ΜΑΡΙΑ.

ΜΑΡΙΑ.

Τί ἔχεις; . . . Σὲ βλέπω κακοδιάνετον . . .

ΕΛΕΝΗ (κυττάρουσα τὰ βραχιόλια τῆς Μαρίας).

Απατᾶσαι. Καὶ πόσον τὰ ἐπλήρωσες;

ΜΑΡΙΑ.

Τὰ βραχιόλια; πεντακοσίας δραχμάς· ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι σὲ ἀρέσουν πολύ . . . Διατί δὲν ἀγοράζεις ἀπαραλλακτα . . . Σοὶ εἶπον ὅτι πωλοῦνται κάτων τοῦ ξενοδοχείου . . .

ΕΛΕΝΗ.

Δέν νείλει ὁ Πέτρος.

ΜΑΡΙΑ.

Δέν νείλει! . . . Μετὰ τρεῖς μῆνας γάμου σοῦ ἀρνεῖται εὐτελές δῶρων πεντακοσίων δραχμῶν! . . . Ἀλλὰ νὰ γένης ἡ δυστυχεστέρα τῶν γυναικῶν, ψυχή μου . . . Πῶς δὲν ἐξεύρεις ὅτι οἱ ἄνδρες ἐγεννήθησαν διὰ νὰ ὑπακούωσιν εἰς τὰς γυναικας! . . . Πῶς δὲν ήξευρες, ψυχή μου, ὅτι τὴν ἐπαύριον τοῦ γάμου ἔχρεώστεις ν' ἀναλάβης τὴν διεύσυνσιν τῶν πραγμάτων, νὰ εἰσπράττῃς ὅλα τὰ εἰσοδήματα! . . νὰ ἐπιτηρῇς τὰ πάντα . . . Ἀχ! ψυχή μου! ψυχή μου! τὶ ἔκαμες;

ΕΛΕΝΗ (τενορυθημένη).

Τί ἔκαμα; . . .

ΜΑΡΙΑ.

Τί ἔκαμες! ἔκαμες τὴν δυστυχίαν σου . . . δέν ἔννοεις ὅτι, ἀφοῦ ἀπαρτέσθησε νὰ σοὶ εἴπῃ ὅχι . . . νὰ σοὶ εἴπῃ

πάντοτε ὅχι . . . 'Αλλ' ἡ καλὴ τύχη σου μ' ἔφερεν ἵδω.
"Ο, τι ἐξήτησας πρέπει, πρέπει νὰ τὸ λάβῃς· ἀλλέως κατε-
στράφη τὸ μέλλον σου . . . κατεστράφη ἡ εὐτυχία σου . . .
Πρέπει νὰ σου ἀγοράσῃ τὰ βραχιόλια.

ΕΛΕΝΗ.

'Αλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν . . . Μ' εἶπεν ἕνας ξηρὸν ὅχι . . .

ΜΑΡΙΑ.

'Αλλὰ πῶς τὸν εἶπες . . . νὰ ἴδω . . . μὲ φωνὴν τρέμου-
σαν . . . μὲ βλέμμα χαϊδευτικόν; . . . Κύτταζε με . . . Πρόσ-
εχε . . . "Πέτρε μου . . . Καλέ μου Πετράκη . . . μ' ἀρ-
νεῖσαι μάτια μου . . . Σὲ παρακαλῶ . . ." "Ελα νὰ σὲ ἴδω . .
Εἶπε τῷ σὺ τώρα.

ΕΛΕΝΗ.

Δὲν μ' ἔρχεται καλά . . .

ΜΑΡΙΑ (μετὰ σοβαρότητος).

Προσπαθῶ νὰ τελειωποιήσω τὴν ἐκπαίδευσίν σου . . . "Ελα
δά . . .

ΕΛΕΝΗ (προσπαθῶντα ν' ἀπομιμηθῆ τὴν Μαρίαν).

Πέτρε μου . . . καλέ μου Πετράκη, μὴ μ' ἀρνεῖσαι . . .

ΜΑΡΙΑ.

'Οχι! . . . ὅχι . . . δὲν τὸ λέγεις καλά . . .

ΕΛΕΝΗ (μετὰ δισταγμοῦ).

Δὲν γνωρίζεις ὄλλον τρόπον; . . .

ΜΑΡΙΑ (σκέπτεται).

Εὔρηκα! . . . 'Εξεύρεις νὰ κλαύσῃς; . . .

ΕΛΕΝΗ.

Νὰ κλαύσω; . . .

ΜΑΡΙΑ.

"Ολαι αἱ γυναικες ἐξεύρουν καὶ κλαίουν . . . Οἱ ἄνδρες δὲν εἶναι τόσον κακοὶ ὅσον τοὺς λέγομεν . . . καὶ ὅταν κλαίωμεν . . . συγκινοῦνται καὶ κάμηνουσιν ὅ,τι θέλομεν.

ΕΛΕΝΗ (μετ' ἀφελεῖας).

'Αλήθεια! 'Αλλὰ πῶς νὰ κλαύσῃ τις ἄνευ αἰτίας.

ΜΑΡΙΑ.

Εὔκολώτατον . . . Βάλε τὸ μανδύλι εἰς τοὺς ὁφῆαλμοὺς καὶ τὰ δάκρυα ἔρχονται μοναχά των . . . 'Αλλὰ, νά του . . . Φεύγω . . . Νὰ σὲ ἴδω 'Ελένη.

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΕΛΕΝΗ καὶ ΠΕΤΡΟΣ.

ΠΕΤΡΟΣ.

Δέν σοι ἔφερον μίαν ἐπιστολήν; . . .

ΕΛΕΝΗ (σύνησις).

"Οχι . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Τι ἔχεις; . . .

(Η 'Ελένη ἀναστενάζει).

ΠΕΤΡΟΣ.

Τι ἔπαντες; . . .

ΕΛΕΝΗ.

Δέν μ' ἀγαπᾶς Ηέτρε . . . Τί εἶναι πεντακόσιαι δραχμαὶ διὰ σέ . . . Τὰ βραχιόλια . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Πάλιν! . . . Δέν εἶναι διὰ τὰς πεντακοσίας δραχμάς· εἶπε μοι ὅτι ἄλλο θέλεις, ἐκτὸς τῶν βραχιολίων τούτων.

ΕΛΕΝΗ (ἀτενίζουσα τὸν Πέτρον μὲν βλέμμα γλυκύ).

Πέτρε μου . . . Πετράκη μου . . .

ΠΕΤΡΟΣ (κατ' ίδίαν).

Πέσσον εἶναι δραία! . . .

ΕΛΕΝΗ (κατ' ίδίαν, εὐθυμος).

Φαίνεται ὅτι τὸ εἶπα καλά (Λαμβάνει τὸν πίλον τοῦ Πέτρου καὶ ἀτενίζουσα πάλιν αὐτὸν μέν γλυκὺ βλέμμα τῷ προσφέρει τὸν πίλον). Πέτρε μου . . . πήγαινε νὰ τ' ἀγοράσῃς πρὸν τ' — ἀγοράσῃς ἄλλος . . .

ΠΕΤΡΟΣ (κατ' ίδίαν).

(Ἐὰν ἐνδώσω . . . τετέλεσται . . . Γίνομαι διὰ παντὸς δοῦλος τῶν φαντασιοκοπιῶν της . . . "Επρεπε νὰ τὰ εἶχα ἀγοράσει, ἀλλ' ἀφοῦ εἶπα ὅχι, πρέπει νὰ δείξω χαρακτῆρα). "Οχι; 'Ελένη! . . . ὅχι . . . ὅτι θέλεις σ' ἀγοράζω, καὶ δέκα χιλιάδων δραχμῶν, καὶ εἴκοσι χιλιάδων κόσμημα, ἐκτὸς τούτων τῶν κατηραμένων βραχιολίων.

ΕΛΕΝΗ (κατ' ίδίαν).

'Εὰν ἐνδώσω, κατεστράφη ἡ εὐτυχία μου.. Μὲ το εἶπεν ἡ Μαρία. (Σκεπάζει τοὺς ὄφεις λαμούς της μὲ τὸ μανδύλι καὶ κλαίει.)

ΠΕΤΡΟΣ.

Τί ἔπανες; . . .

ΕΛΕΝΗ.

Μόλις μετὰ τρεῖς μῆνας γάμου . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἐλένη! Ἐλένη μου!

ΕΛΕΝΗ.

Δὲν μ' ἀγαπᾶς . . . δὲν μ' ἀγάπησες ποτέ . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Κλαίει! . . .

ΕΛΕΝΗ.

Μητέρα μου! . . . μητέρα μου! σὺ μόνον μ' ἤγάπας . . .

ΠΕΤΡΟΣ (προσπίπτων εἰς τὰ γόνατα τῆς Ἐλένης).

Ἐλένη μου! Ἐλένη μου! μὴ κλαίης . . . μὴ κλαίης . . . συγχώρησόν με . . .

ΕΛΕΝΗ.

Πόσον εἴμαι δυστυχές! "Αφησέ με . . . (κλαίουσα).

ΠΕΤΡΟΣ.

Πηγαίνω ἀμέσως νὰ σοὶ τὸ ἀγοράσω, καὶ μὴ κλαίης . . . μὴ . . . μὴ . . . σκότωσέ με καλλίτερα (ἀναχωρεῖ δρομαλώς).

ΕΛΕΝΗ (ἄμα ἔξηλων ὁ Πέτρος, μετὰ μεγίστης εὐθυμίας).

Ἐπέτυχα! ἐπέτυχα! . . . ἡ Μαρία εἶχε δίκαιον . . .

ΣΚΗΝΗ Ζ'.

ΕΛΕΝΗ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ καὶ ΠΕΤΡΟΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τί τυχηρὸς ποῦ εἴμαι! . . .

ΕΛΕΝΗ.

Πραγματικῶς εἰσὼς τυχηρὸς, Κύριε Γεώργιε . . . Ή Μαρία σου εἶναι μάλαμα . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μάλιστα τὴν πρώτην τοῦ μηνός . . . ἀλλὰ σήμερον οὔτε χαλκὸς δὲν εἶναι . . .

ΕΛΕΝΗ (μετ' ἀπορίας).

Χαλκός;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν; . . .

ΕΛΕΝΗ.

Εἴκοσι τέσσαρας . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (κατ' ίδίαν).

Καὶ ὁ μὴν ἔχει τριάκοντα καὶ μίαν! . . . Θεέ μου . . . Θεέ μου . . . Τί θὰ γίνω . . ."Επαιξα καὶ ἔχασα καὶ τὰς χιλίας δραχμὰς . . . Καὶ ὁ "Αγγλος! . . . Καὶ ὁ Πέτρος! Θεέ μου, Θεέ μου! . . .

ΕΛΕΝΗ.

Τί ἔχετε καλὲ Κύριε Γεώργιε; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τίποτε . . . Τίποτε . . .

ΕΛΕΝΗ (κατ' ίδίαν μετὰ χαρᾶς).

Ίδοιν ὁ Πέτρος . . . τ' ἀγόρασε! . . .

ΠΕΤΡΟΣ (εἰσέρχεται βιαίως κρατῶν μικρὰν θήκην).

Ίδοιν! . μίαν στιγμὴν ἀργότερον, ἄλλος τ' ἀγόραζε· λάβε τα, καὶ συγχώρησόν με.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (μετ' ἀπορίας).

Νὰ τὸν συγχωρήσῃ! . . .

ΕΛΕΝΗ (κατ' ίδιαν).

Τὸν μαῦρον! . . . τὸν ἀπάτησα . . . δὲν τολμῶ νὰ τὰ πάρω.

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἐλένη μου! εἶσαι ἀκόμη θυμωμένη; . . .

ΕΛΕΝΗ (κύπτουσα τὴν κεφαλήν).

"Οχι . . . "Οχι . . . Εὐχαριστῶ, Πέτρε. (Λαμβάνει τὴν θήκην.)

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἐλένη νὰ σὲ φιλήσω.

ΕΛΕΝΗ (φεύγουσα καὶ χαμογελώσα).

Μίαν ᾔλλην στιγμήν . . . Πηγαίνω νὰ έτοιμασθῶ . . .
Δὲν θὰ ἔξελθωμεν; . . .

ΠΕΤΡΟΣ (κάμνει νεῦμα καταφατικόν).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (κατ' ίδιαν).

Κάπι πολλὰ χρήματα ἔχει ὁ φίλος. Ἐὰν τὸν ἐζητοῦσα
καὶ ᾔλλας χιλίας . . . θὰ ἔπαιξα . . . θὰ ἐκέρδιξα τέσσαρας
χιλιάδας . . . ἐπλήρωνα τὸν κατηραμένον "Αγγλον . . . καὶ
ἔμεναν χιλιαί . . . Ἀλλὰ πῶς νὰ τὰς ζητήσω . . .

(Εἰς τὸ διάστημα τοῦ μονολόγου τοῦ Γεωργίου ὁ Πέτρος κατέρχεται
τὴν σκηνὴν πρὸς τὸ μέρος ὅπου εἰσῆλθεν τῇ Ἐλένῃ.)

ΠΕΤΡΟΣ.

Τί σκέπτεσαι, Γεώργιε; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (κατ' ίδιαν).

Καὶ τριακόσιαι μ' ἔφενανον . . . Μὲ τριακοσίας δύναμαι
νὰ κερδίσω τὰς τέσσαρας χιλιάδας.

ΠΕΤΡΟΣ.

"Ε! Γεώργιε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (σύνηνος).

Ναι . . . "Ελεγες λοιπόν . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Καταβαίνομεν εἰς τὸν κῆπον ἔως ὅτου ἐτοιμασθῶσιν αἱ
Κυρίαι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (σύνηνος).

Εἰς τὰς διαταγάς σου.

ΠΕΤΡΟΣ.

Πέρασε . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ποῦ εἶναι τὸ σκιάδιόν μου; . . . Α . . . νά το . . .

(Ἐξέρχονται ὁμιλοῦντες.)

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΜΑΡΙΑ καὶ ΕΛΕΝΗ.

ΜΑΡΙΑ.

Δὲν εἶναι κανείς . . . (κυττάζει πέριξ) 'Ιδοὺ τὸ Ελένη . .
Δοιπόν; . . .

ΕΛΕΝΗ.

Νὰ σὲ φιλήσω . . .

ΜΑΡΙΑ (μετὰ χαρᾶς).

'Επέτυχες; . . .

ΕΛΕΝΗ.

'Ιδέ τα . . . (ὁ Πέτρος ἐπανέρχεται μόνος καὶ παρίσταται ἔξων
τῆς θύρας).

ΜΑΡΙΑ.

"Εκλαυσες καλά; . . .

ΕΛΕΝΗ (έρυθριώσα).

Αρχετά καλά . . .

ΜΑΡΙΑ (γελώσα).

Θὰ ἦτο καταλυπημένος . . . χᾶ! χᾶ! χᾶ! Τὰ δάκρυα
εἶναι τὰ καλλίτερα ὅπλα μας . . . Τὴν ἔπαντεν ὁ Κύρος Πε-
τράκης . . . χᾶ! χᾶ! . . .

ΕΛΕΝΗ.

Δὲν ἡξεύρω, ἀλλὰ μὲ τύπτει ἡ συνείδησις . . .

ΜΑΡΙΑ.

"Η συνείδησις! ἡ συνείδησις! Δὲν ἐντρέπεσαι; . . ."Ελα . . .
"Ελα νὰ θίης τὸ φόρεμά μου.

ΕΛΕΝΗ.

Αλλὰ μὲ περιμένει ὁ Πέτρος νὰ εξελέωμεν.

ΜΑΡΙΑ.

"Ἄς περιμείνῃ . . . ἐντυμοῦ, στενοκέφαλη, ὅτι οἱ ἄνδρες
πρέπει πάντοτε νὰ ἔναι εἰς τὰς διαταγάς μας, καὶ ὅχι αἱ
γυναῖκες εἰς τὰς διαταγάς τῶν ἀνδρῶν . . .

(Εἰσέρχονται εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Μαρίας.)

ΠΕΤΡΟΣ (εἰσερχόμενος μετὰ τυμοῦ).

Εἶμαι λοιπὸν τὸ παίγνιόν των . . . Όποια ποταπότης!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (κατ' ιδίαν).

Δὲν μ' ἔδωκε καιρὸν οὕτε νὰ τὸν ψαρεύσω· ἀλλὰ τί νὰ
ἔγεινε . . . (βλέπων τὸν Πέτρον) "Α! τί σὲ ἔλειπε καὶ ἔγεινες
ἄφαντος;

ΠΕΤΡΟΣ (κατ' ιδίαν μὴ παρατηρῶν).

Νὰ ὑποκρίνῃ ἐπὶ τοσοῦτον . . . νὰ κλαύσῃ . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τί λέγεις; . . .

ΠΕΤΡΟΣ (ώσαμτως).

Εἶναι ἄτυμον! . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τί πρᾶγμα; . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Τάχα δὲν εἶναι ἄτυμον; . . . δὲν εἶναι σατανικόν; . . .
Συνεννοήσησαν καὶ αἱ δύο, ἡ γυναικά σου καὶ ἡ γυναικά
μου, ἔκλαιε ποταμηδόν. . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἡ γυναικά μου ἔκλαιε; . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

"Οχι, ἡ ἴδική μου! . . . Κλαῦσε, κλαῦσε, τὴν ἔλεγεν ἡ
γυναικά σου, καὶ οὐδὲ σὲ δώσουν ὅ, τι θέλεις . . . οὐδὲ ἐπι-
τύχης τὰ πάντα. . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τί εἶπες; . . . ὅποιος κλαίει . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Σκάζω . . . Θεέ μου! Θεέ μου! . . . (ἐξέρχεται).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Κλαῦσε, κλαῦσε, εἶπεν ἡ γυναικά μου, καὶ θέλεις ἐπι-
τύχει τὰ πάντα, οὐδὲ σὲ δώσουν ὅ, τι θέλεις . . . Ἔὰν ἔκλαια;
Τί χάνω; . . . Νά την· ὁ Θεὸς τὴν στέλνει . . .

ΜΑΡΙΑ.

Ποῦ εἶναι ὁ ὑπηρέτης; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μ' ὑπῆργεν ἐν γράμμα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

ΜΑΡΙΑ.

Καὶ πρὸς ποῖον ἔγραψες; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Πρὸς τὸν βάπτην μου . . .

ΜΑΡΙΑ.

Τὸν βάπτην σου; . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ναί, ἐλαβα σήμερον ἐπιστολὴν αὐτοῦ, δι' ᾧς μοὶ ζητεῖ
τὰ χρήματα, ἀ τῷ ἔχρεώ στουν· τῷ ἀπήγνησα ὅμεσως ὅτι
αὔριον θέλω τῷ πέμψει μέρος αὐτῶν. . .

ΜΑΡΙΑ (διακόπτουσα τὸν Γ.).

Ἄλλα ποῦ τίξευρεν ὁ βάπτης σου ὅτι εἶμενα εἰς τὰς
Ἀνήγνας, ἐνῷ κατὰ τύχην εὑρισκόμενα ἐνταῦνα; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δὲν ἔξευρω . . . ἄλλα ἐπειδὴ εἶναι πνευματώδης ὁντιρώ-
πος, θὰ τὸ ἐμάντευσε . . .

ΜΑΡΙΑ.

Νὰ ιδῶ τὸ γράμμα του. . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (μετὰ δισταγμοῦ).

Τὸ ἔκανσα . . .

ΜΑΡΙΑ.

Τὸ ἔκανσες; . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Βέβαια, ἀναψα σιγάρον . . .

MAPIA.

Αναψες σιγάρον; . . . Ἀλλὰ σὺ δὲν καπνίζεις. . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Δηλαδὴ ἄναψα τὸ σιγάρον ἐνὸς ταγματάρχου . . . ἐνὸς ἀγωνιστοῦ . . .

MAPIA.

Καὶ ὁ ταγματάρχης εἶχεν ἀνάγκην ἀπὸ σὲ ν' ἀνάψῃ τὸ σιγάρον του; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Εἶναι κουλὸς . . . μία τουρκικὴ σφαῖρα τοῦ ἐπῆρε καὶ τὰς δύο χεῖρας . . .

MAPIA.

Οὕτε ψεύματα δὲν ἔξευρεις νὰ εἴπῃς . . . Γεώργιε . . .
Γεώργιε! . . . Μὲ νομίζεις λοιπὸν κουτήγι; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἐγώ! ἀπ' ἐναντίας . . .

MAPIA.

Γνωρίζω ὅτι εἶσαι ἄνευ λεπτοῦ . . . τὸ παιγνίδι οὐδὲ σὲ ἀφανίσῃ . . . ἐπώλησες τὸ ωρολόγιόν σου . . . ἐπώλησες μέχρι τοῦ δακτυλιδίου . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

"Ἐχω ὀκόμη τὸ τοῦ ἀρρεβῶνός σου . . .

MAPIA.

Ἐὰν ἦτο εἰς τὸ χέρι σου οὐδὲ ἐπωλοῦσες ὅ, τι καὶ ἀνέχωμεν . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μαρία . . .

ΜΑΡΙΑ.

Σιώπα . . . εννοῶ . . . Προσπαθεῖς νά σοι δώσω πάλιν χρήματα . . . διὰ νὰ παιξης πάλιν . . . διὰ νὰ γίνης τὸ έμπαιγμα πάντων . . . Μάζε λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ λάβῃς λεπτόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Πόσον είμαι δυστυχής! . . .

ΜΑΡΙΑ.

Τι ἔχεις;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (κλαίων).

Δέν μ' ἀγαπᾶς . . . εἴναισασα τὸ μέλλον μου διὰ σέ . . .

ΜΑΡΙΑ.

Τι ώραῖος ποῦ εἶσαι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μητέρα μου! μητέρα μου!

ΜΑΡΙΑ (γελῶσα).

Χι! Χι! Χι! Ιδοὺ ἔρχεται καὶ ἡ Ἐλένη νά σὲ καμαρώσῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (κατ' ιδίαν).

Φαίνεται ὅτι δὲν ἔξεύρω νὰ κλαίω καλά. Ας τὸ ἀναβάλωμεν.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

Οἱ αὐτοὶ, ΕΛΕΝΗ καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΛΕΝΗ (πρὸς τὴν Μαρίαν).

Τι ἔγεινες;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (συγχρόνως).

Ποῦ εἶναι ὁ Κύριος Πέτρος . . ; Σέλουν νὰ τὸν σκοτώσουν . . .

ΕΛΕΝΗ, ΜΑΡΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τί εἶπες!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Ίδοù μίαν ἐπιστολὴν, τὴν ὅποιαν ἔφερεν ἐνας "Αγγλος, . . . τὴν ἄνοιξε κατὰ λάνος ὁ Ξενοδόχος . . .

ΕΛΕΝΗ.

Θεέ μου! Δός την (ἀναγινώσκει τρέμουσα). Θεέ μου!

ΜΑΡΙΑ (λαμβάνει τὴν ἐπιστολήν).

"Κύριε . . . Σᾶς περιμένομεν ὀπόψε περὶ τὰς ἕξ ὥρας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Μαχαιρᾶ. Περιττὴ πᾶσα μεσολάβησις τῶν μαρτύρων. Ἐκλέξατε τὰ ὅπλα."

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (τελορυθημένος κατ' ίδιαν).

(Καὶ ταῦτα ἐξ αἰτίας μου.) Μείνατε ἡσυχοι. Τρέχω νὰ τοὺς ἐνταμώσω . . . Θέλω προλάβει . . . ἡσυχάσετε, θέλω τοὺς συμφιλεώσει . . . . Ἡσυχάσετε. "Ημην ἄλλοτε εἰρηνοδίκης.

ΕΛΕΝΗ.

Θεέ μου! Θεέ μου! . . .

ΜΑΡΙΑ.

"Ησύχασον . . . Λοιπὸν Κύριε Γεώργιε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἄλλα τί νὰ τοὺς εἰπῶ;

ΜΑΡΙΑ.

Πρῶτον νὰ μάνετε τί τρέχει . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ (κατ' ίδιαν).

(Τὸ γνωρίζω) . . . Ἀλλὰ κατόπιν; . . .

ΜΑΡΙΑ.

Δέν υποφέρεσαι! Πήγαινε!

(Ο Γεώργιος ἀναχωρεῖ μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου).

ΜΑΡΙΑ (πλησιάζουσα πρὸς τὴν Ἐλένην.)

Ἄλλακ ποῦ εἶναι ὁ Πέτρος; Μοὶ φαίνεται ὅτι ᾁκούω τὴν φωνὴν του . . . Προσπάθησον νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃς νὰ ἔξελθῃ, εἰς ὅτου μάζωμεν τί τρέχει. Κατόπιν βλέπομεν τί πρέπει νὰ κάμωμεν.

ΕΛΕΝΗ.

Ἄλλακ τρέμω . . .

ΜΑΡΙΑ.

"Εσσο γενναία . . .

ΠΕΤΡΟΣ (μετὰ ψυχρότητος).

Τί ἔχεις Ἐλένη; Σὲ βλέπω τεταραγμένη.

ΜΑΡΙΑ (σιγαλῇ τῇ φωνῇ πρὸς τὴν Ἐλένην).

Ἄγνοεῖ τί τρέχει; . . . Πρόσεχε μὴ σὲ διαφύγῃ τίποτε. . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Δέν ἀπαντᾶς;

ΕΛΕΝΗ.

Δέν ἔχω τίποτε . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἡ ἄμαξα περιμένει . . .

ΕΛΕΝΗ (ἀποσύρει τὸν πέτασσόν της).

"Ἄς μείνωμεν . . . Εἶναι ἀργά . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

"Οπως προστάξεις . . . Ποῦ εἶναι ὁ Γεώργιος; . . .

ΜΑΡΙΑ.

Τώρα εἶρχεται . . . Ἐλένη πλησίου μας . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Εὐχαριστῶ.

ΜΑΡΙΑ.

Ποίας γνώμης εἶστε, Κύριε Πέτρε; Ἡ Ἐλένη προτιμᾶται μυθιστορήματα τοῦ Δουμᾶ· ἐγὼ προτιμῶ τὰ μυθιστορήματα τοῦ Μπαλζάκ.

ΠΕΤΡΟΣ.

Τὸ κατ' ἐμὲ ὅλα τὰ μυθιστορήματα εἶναι τὰ αὐτά. . .
Τί βλέπετε εἰς κάπει μυθιστόρημα, εἰ μὴ γυναικαὶ κλαίουσαι καὶ ἄνδρα ἀνόητον, σαγηνευόμενον ἀπὸ πλαστὰ δάκρυα. . .
Δὲν εἶναι οὕτως, Ἐλένη;

ΜΑΡΙΑ.

Τί ἔννοεῖτε, Κύριε Πέτρε; Τὸ λέγετε μὲ τρόπον εἰρωνικόν . . .

ΠΕΤΡΟΣ (μὲ χλεύην).

Μὲ τρόπον θύματος . . . (σηκόνεται) ὅλλαὶ σᾶς ὁφίνω να διαλύσητε τὴν ἀπορίαν σας, καὶ ἐξέρχομαι μόνος εἰς περίπατον.

ΕΛΕΝΗ (λαμβάνει αὐτὸν ἐκ τῆς χειρός).

Μεῖνε . . . Σὲ παρακαλῶ . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Διὸ τί; . . .

ΜΑΡΙΑ.

Ίδετε συννέφιασεν . . . Θὰ βρέξῃ . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὸς εἶναι ἀπατηλός! . . .

ΕΛΕΝΗ.

Πέτρε! . . . Πέτρε! . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Τί δελεις; . . .

ΕΛΕΝΗ.

Μεῖνε . . . Σὲ ἐξορκίζω . . . Μεῖνε . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Τί ἐπανεῖς πάλιν;

ΕΛΕΝΗ.

Ἐὰν μ' ἀγαπᾷς, μεῖνε . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Δὲν σ' ἔννοῶ . . .

ΕΛΕΝΗ.

Δὲν ἔνδιδεις εἰς μίαν ἰδιοτροπίαν μου . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Μάλιστα ἐπειδὴ εἶναι ἰδιοτροπία, δὲν ἔνδιδω.

ΕΛΕΝΗ (μετὰ δακρύων).

Σὲ παρακαλῶ μεῖνε . . . Σὲ παρακαλῶ μεῖνε . . .

ΜΑΡΙΑ.

Δὲν βλέπετε, Κύριέ μου, ὅτι τὴν χάμνετε καὶ κλαίει . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Κλαίει ἄριστα. Μήπως θέλει ἥδη ω' ἀλλαξίη τὰ βραχιόλιά της; . .

ΕΛΕΝΗ.

"Αχ! "Αχ!

ΠΕΤΡΟΣ (πρὸς τὴν Μαρίαν).

Ἡ μανῆτριά σας προοδεύει θαυμασίως . . . Ἀλλὰ, Κυρία μου, ἐπρεπε νὰ τὴν διδάξῃτε ὅτι ὁ καλὸς ὑποκριτής, ὁ καλὸς διπλωμάτης, δὲν αηρύττει τὴν νόητην του γεγωνύίᾳ τῇ φωνῇ . . . Ήμην πρὸ ὀλίγου ἐκεῖ . . . Σᾶς ἤκουσα . . . Εὗγέ σας Κυρία! Σᾶς συγχαίρω.

ΕΛΕΝΗ (κρύπτει τὸ πρόσωπόν της καὶ πίπτει ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντηρίου).

Δέν μὲ πιστεύει πλέον . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

"Οχι δέν πιστεύω τὸν ψευδόμενον . . ." Ηὗευρες πόσον σ' — ἥγαπων, πόσον σ' ἐμπιστευόμην· ἡὗευρες ὅτι τὰ δώκρυά σου θὰ μ' ἔκαιον τὴν καρδίαν, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἀδιαφόρησες . . . "Εκαμες θαυμασίως τὸ μέρος σου . . . θαυμασίως ὑποκρίνεσαι τὴν λύπην. Δοιπὸν τὸ γλυκὺ τοῦτο βλέμμα, τὸ γλυκὺ τοῦτο μειδίαμα, εἶναι προσωπεῖον . . . εἶναι ψεῦδος. . . Ἀλλὰ, Θεέ μου, εἰς ποιόν τις νὰ ἐμπιστευθῇ τότε, ὅτε ἀπατᾶται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τὸν ὄποιον λατρεύει . . . Ἄ! Ἐλένη! Ἐλένη! Ὁ Θεὸς θά σε τιμωρήσῃ . . . καὶ ἀπὸ τοῦδε σὲ τιμωρεῖ . . . Δέν σὲ πιστεύω πλέον . . . Κλαύσον . . . κλαύσον . . . γνωρίζω τὴν πόσον καλῶς ὑποκρίνεσαι . . . Χαῖρε.

ΕΛΕΝΗ (πίπτουσα εἰς τὰ γόνατά του).

Πρὸν φύγης . . . φόνευσέ με . . .

ΜΑΡΙΑ.

Εἰσθε σκληρὸς Κύριε . . . (δίδουσα αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν)
Ἄναγνώσατε.

ΠΕΤΡΟΣ.

Τί εἶναι τὸ γράμμα τοῦτο; . . .

ΕΛΕΝΗ (ἐγείρεται καὶ προσπαθεῖ νὰ τῆς ἀφαιρέσῃ τὴν ἐπιστολήν).

Μη! Μη!

ΠΕΤΡΟΣ (λαμβάνων τὴν ἐπιστολήν).

Δώσατε!

ΕΛΕΝΗ.

"Αχ! Θεέ μου! Θεέ μου!

ΠΕΤΡΟΣ (ἀφοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολήν).

Αλήσεια!

ΕΛΕΝΗ (κλαίουσα καὶ τείνουσα αὐτῷ τὰς ἀγκάλας της).

Πέτρε!

ΠΕΤΡΟΣ.

Δὲν ὑπεκρίνεσσο λοιπόν! . . . Τὰ δάκρυα ταῦτα ἦσαν ἀληθῖη . . . 'Ελένη μου! 'Ελένη μου! εἶμαι ἀνάξιος τοῦ ἔρωτός σου . . . 'Αλλὰ μὴ φοβησαι . . . Νὰ ζήσω . . . Νὰ ζήσω διὰ νὰ σ' ἀγαπῶ . . . ἀλλ' ἀφες με, πρέπει νὰ ὑπάγω ὅπου τὸ χρέος καὶ ἡ τιμὴ μὲ προσκαλοῦσιν. 'Ο σύζυγός σου, 'Ελένη, δὲν πρέπει νὰ ἔναιται ἀναινδρος!

ΣΚΗΝΗ Ι'.

Οἱ αὐτοί, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ φρυμένος, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ φέρων μετ' ἑαυτοῦ σπάθας καὶ πιστόλια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Εἶναι ἀργά! . . .

ΕΛΕΝΗ, ΜΑΡΙΑ, ΠΕΤΡΟΣ.

Γεώργιε!

ΜΑΡΙΑ.

Λοιπόν . . .

ΕΔΕΝΗ.

Τί ἔκαμπετε; . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Ἐξηγήσου . . .

Συγχρόνως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ὑπομονή! . . . ὑπομονή! . . . Τί πρῶτον . . . τί δεύτερον . . . τί δ' ὕστατον καταλέξω; (πρὸς τὸν Πέτρον) Ἐντιμεῖσαι τὸν Γεωνάδιον;

ΠΕΤΡΟΣ.

Λοιπόν . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Εὐτὺς . . . Ἀκουσον. Φάσας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου Μαχαιρᾶ, εὗρον τὸν Ἀγγλον μετὰ τοῦ Κυρίου Μαχαιρᾶ καὶ εἰὸς Γάλλου ἀξιωματικοῦ. Ἄμα μὲ εἶδεν ὁ Ἀγγλος, ἐνόμισεν ὅτι οὐκέτι λάβη τὰς χιλίας δραχμάς. Τῷ εἶπον ὅτι ἄλλοτε ὅμιλοι μεν περὶ τούτων, καὶ ὅτι κατὰ τὸ παρὸν ἐπρόκειτο περὶ σοῦ. Ἐπειτα ἐπροσπάθησα νὰ τῷ ἀποδείξω ὅτι ἡ μονομαχία εἶναι ἀνόητον πρᾶγμα, καὶ τῷ ἐπέροτεινα, ἀντὶ μονομαχίας, νὰ παίξωμεν δύο χιλιάδας δραχμάς, καὶ ἐὰν ἐκέρδιζε νὰ τῷ μετρήσω τρεῖς χιλιάδας δραχμάς. Εἶναι ἀληθικές ὅτι δὲν τὰς εἶχον, ἀλλὰ ἐσυλλογίσαην ὅτι εἶσαι καλὸς δανειστής. Ἐὰν ὅμως ἐκέρδιζα, νά μοι δώσῃ μόνον δύο χιλιάδας δραχμάς, ἐξ ὧν, διενοούμην, ἵνελα πληρώσῃ εἰς αὐτὸν τὰς χιλίας, τὰς ὅποιας τῷ ἐχρεώστουν, καὶ εἰς σὲ τὰς ἄλλας χιλίας. Μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ ἐπινόησίς μου δὲν ἥτο κακή. . . . Ἀλλὰ ὁ καλός σου Ἀγγλος ἐρυθριᾷ ὡς ἀστακός . . . φωνάζει . . .

καὶ μᾶς λέγει ἀνάνδρους . . . Τότε θυμόνω καὶ ἐγώ, καὶ τῷ λέγω· Μή νομίσῃς ὅτι σὲ φοβούμενα . . . ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μαλώματα εἶναι ἐξ αἰτίας μου . . . Ἰδού, δός μοι ἐν ἔιφος,
καὶ ἀς κτυπηθῶμεν· ἀλλὰ πάπα τοὺς αὐτοὺς ὄρους . . . ἐάν
οἱ λαβώσω τῇ σὲ σκοτώσω, σὺ τῇ οἱ κληρονόμοι σου νά μοι
μετρήσουν δύο χιλιάδας δραχμάς. Ὁ Ἀγγλος δέχεται ἐπὶ
τέλους τὰς προτάσεις μου. Χειροτονοῦμεν μάρτυρά μου τὸν
Κωνσταντῖνον, ἐγὼ δὲ λαμβάνω τὸ ἔιφος, καὶ ἐνῷ ὁ καλός
σου Ἀγγλος ἐσκότωνε μυίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἕιφομα-
χίας (χειρονομίας), τῷ καταφέρω μίαν καὶ καλὴν εἰς τὴν
κεφαλὴν, καὶ . . . εὔτυχῶς δέν τὸν ἐσκότωσα . . . ἐπειδὴ
ποῖος τῇξενρει δὲν οἱ κληρονόμοι του θὰ μ' ἔδιδον τὰς χιλίας
δραχμάς, τὰς δποίας σοὶ ἀποδίδω (ἐγχειρίζει τῷ Πέτρῳ τρα-
πεζικὰ γραμμάτια). Ὁ Κωνσταντῖνος ἔλαβε δῶρον παρὰ
τοῦ Ἀγγλου ἔιφη καὶ πιστόλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Τί παλληκαρᾶς ὁ αὐτόντης! Νὰ τὸν ἐβλέπετε πῶς ἐκτυ-
ποῦσε . . . δεξιὰ καὶ ἀριστερᾶ. Ἐκόντεψε νὰ κτυπήσῃ καὶ
ἔμενα.

ΠΕΤΡΟΣ.

Εὗγέ σου, φίλε μου . . . Εὗγέ σου. Ἀλλὰ τώρα πρόκει-
ται νὰ κάμω καὶ ἐγὼ τὸ χρέος μου . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μάλιστα . . . νὰ παραγγείλῃς καλὸν δεῖπνον . . . διὰ
ν' ἀποδείξῃς εἰς τὸν Κύριον Ἀγγλον ὅτι ὅχι μόνον ἔξεύρομεν
νὰ ἕιφομαχῶμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ πίνωμεν . . .

ΠΕΤΡΟΣ.

Πῶς; . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ναί . . . τὸν προσεκάλεσα ἐν ὀνόματί σου νὰ ἔλθῃ να φάγῃ ἀπόψε . . . ἀλλὰ δι' ἐξόδων σου . . . ἐννοεῖται . . . ἐπειδὴ ἡ γυναῖκα μου . . .

ΜΑΡΙΑ.

Τί ἡ γυναῖκα σου . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Τίποτε . . .

ΜΑΡΙΑ.

Γεώργιε, δὲν σὲ θέξευρα γενναῖον . . . Δύνασαι νὰ μου ζητήσῃς ὅ, τι θέλεις τώρα . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἄληθεια! . . . ἔλα δά! Τότε εὗρηκα τῶν τρόπων νὰ ἔχω πάντοτε χρήματα . . . Οσάκις θὰ ἔχω ὀνάγκην χρημάτων θὰ μονομαχῶ . . .

ΜΑΡΙΑ.

Νὰ μονομαχήσῃς πάλιν! . . . Όχι . . . Εἰς το ἐξῆς γίνου συ ταμίας . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Μὲ τὰ σωστά σου! . . . ἀλλὰ εἶπέ μοι, Μαρία, διατὶ αἱ γυναῖκες ἐπιτυγχάνουσιν ὅ, τι θέλουσιν κλαίουσαι, ἐνῷ οἱ ἄνδρες . . . .

ΜΑΡΙΑ.

Ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες καὶ ὅταν κλαίουν εἶναι ὥραιαι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἐνῷ οἱ ἄνδρες εἶναι . . . καὶ ὅταν δὲν κλαίουσιν . . . ἐννοήσαμεν.

Τ Ε Λ Ο Σ.